

**KONKURRANSEREGLEMENT
FOR
FELTRITT
(KR V)**

20265
Utgave 2

**Norges Rytterforbund
NRYF**

© Norges Rytterforbund har opphavsrett til konkurransereglementet. Det er ikke tillatt å fremstille eksemplarer av reglementet til kommersiell bruk eller på annen måte gjøre det tilgjengelig for allmenheten, herunder ved å kopiere hele eller deler av reglementet til bruk i egne konkurranser, uten skriftlig avtale med Norges Rytterforbund.

Innholdsfortegnelse

KAP 1 – GENERELT OM FELTRITT.....	5
§ 510 – Hensikt og generelle prinsipper	5
§ 511 – Konkurransens elementer.....	5
§ 512 – Stevneformat og vanskelighetsgrad	5
§ 513 – Generelt om bedømmelse og resultater.....	6
KAP 2 – FELTRITTSTEVNER.....	8
§ 520 – Stevnekategorier.....	8
§ 521 – Klasseinndeling.....	8
§ 522 – Kvalifisering.....	9
§ 523 – Påmelding – starterklæring – endring av tid og avbrudd av konkurransen	12
§ 524 – Startrekkefølge, start og startmetode	12
§ 525 – Antrekk og utstyr til rytteren.....	13
§ 526 – Bisling, saling og utstyr til hesten.....	14
§ 527 – Vektbestemmelser	15
KAP 3 – TEKNISKE KRAV VED STEVNER.....	16
§ 530 - Fremridning	16
§ 531 - Fremridningsbaner.....	16
§ 532 – Visning av banen (terrengprøven).....	16
§ 533 – Merking av banen (terrengprøven)	17
§ 534 – Måling av banen (terrengprøven).....	18
KAP 4 – TEKNISK PERSONELL.....	19
§ 540 – Generelle bestemmelser	19
§ 541 – Teknisk delegat og overdommer.....	19
§ 542 – Dommere.....	20
§ 543 – Sprangbanebygger.....	20
§ 544 – Feltbanebygger.....	21
§ 545 – Start- og måldommere og hinderdommere	21
§ 546 – Sanitet.....	22
§ 547 – Veterinær.....	22
§ 548 – Stewarder	22
KAPITTEL 5 - HESTEBESIKTNING, HESTEVELFERD OG SIKKERHET.....	23
§ 550 – Besiktning og undersøkelse av hestene.....	23
§ 551 – Veterinær i målområdet for terrengprøven	23
§ 552 – Avstraffelse og ukorrekt håndtering av hest	24
§ 553 – Farlig ridning.....	24
§ 554 - Eliminering før terrengprøven	25
§ 555 - Blod på hesten.....	25
§ 556 – Rytterens helse	25
§ 557 – Medisinsk informasjon.....	25
KAP 6 – DRESSURPRØVEN.....	27
§ 560 – Generelt.....	27
§ 561 – Resultatberegning.....	27

KAP 7 – TERRENGPRØVEN.....	28
§ 570 – Formål og allmenn beskrivelse	28
§ 571 – Tempo og distanser	28
§ 572 – Tidsfeil	28
§ 573 – Tidtaking	28
§ 574 – Tidtabell	29
§ 575 – Gangart.....	29
§ 576 – Avstigning.....	29
§ 577 – Hinder.....	29
KAP 8 – DØMMING AV TERRENGPRØVEN.....	32
§ 580 – Definisjon av feil.....	32
§ 581 – Feil ved hinder og tidsfeil	34
§ 582 – Ekvipasje i vanskeligheter ved et hinder.....	35
§ 583 – Tillatt og ikke tillatt hjelp.....	35
§ 584 – Uforutsette hendelser – avvikelser fra bestemmelsene	36
§ 585 – Ferdighetsbedømming.....	36
KAP 9 – SPRANGPRØVEN.....	37
§ 590 – Generelt	37
§ 591 – Vanskelighetsgrad	37
§ 592 – Besiktning av banen og gjennomføring av prøven	37
§ 593 – Feil på banen og tidsfeil	38
KAP 10 – NORGESMESTERSKAP.....	39
§ 594 – Generelt	39
§ 595 – Norgesmesterskap i feltritt	39
§ 596 – NM i feltritt for klubblag (NM-F-lag og NM-F-P-Lag)	39
§ 597 – Klasser.....	40
§ 598 – Besiktning	40
Tillegg 1 – Særskilte bestemmelser for knøttecup (kc).....	41
Tillegg 2 – Tillatte neseremmer ved dressurprøven.....	44
Tillegg 3 – Hinderdimensjoner, banelengder etc. i terrengprøven.....	45
Tillegg 4 – Bedømming av feil på terrenghinder.....	49
Tillegg 5 – Hinderdimensjoner, banelengder etc. i sprangprøven.....	50

KAP 1 – GENERELT OM FELTRITT

§ 510 – Hensikt og generelle prinsipper

1. Feltritt utgjør den mest fullstendige konkurranseformen av ryttersportens ridegrener. Den krever en inngående erfaring i alle de klassiske ridegrenene og god kjennskap til hestens yteevne, og hesten må ha høyt utviklede allmenne ferdigheter. Dette kan oppnås gjennom trening av god kvalitet over tid.
2. Terrengprøven utgjør den mest spennende, utfordrende og allsidige testen på rytterens evne og allsidige kunnskap, der korrekt trening og ridning belønnes. Denne testen fokuserer på rytterens og hestens evne til å tilpasse seg ulike og varierende forhold som vær, terreng og hindertyper, gjennom beslutsomhet, mot og utholdenhet. Prøven krever sprangferdigheter, harmoni og gjensidig tillit og skal gi et generelt godt inntrykk.
3. Terrengprøven innebærer en viss grad av risiko. Alle involverte må derfor være oppmerksomme på og forstå risikoen i denne særlig utfordrende og spennende delen av konkurransen. Det må sikres så godt som mulig at det er ansvarsfulle ryttere som deltar, med hester som er korrekt utdannet for det aktuelle nivå. Målet er at ekipasjene ikke utsetter seg for en høyere risiko enn det som er absolutt nødvendig ut fra konkurranseformens natur og klassenivået.
4. For dressurprøven gjelder KR IV og for sprangprøven KR II der det ikke er gitt egne regler i dette reglementet.

§ 511 – Konkurransens elementer

1. Feltritt består av følgende tre delprøver, der rytteren rir samme hest:
 - a) **Dressurprøven** har til hensikt å vise at hesten er løsgjort, lydig, avspent, positiv, oppmerksom og i harmoni med rytteren.
 - b) **Terrengprøven** fokuserer på rytterens og hestens evne til å tilpasse seg ulike og varierende forhold og gjennom sprangferdigheter, harmoni og gjensidig tillit løse oppgavene de stilles overfor. Gjennomføringen av rittet skal også gi et visuelt godt inntrykk.
 - c) **Sprangprøven** har til hensikt å teste hestens kapasitet og lydighet i samspill med rytterens rideferdigheter og følsomhet.

§ 512 – Stevneformat og vanskelighetsgrad

1. a) Stevneformatet definerer noen av konkurransens tekniske forhold, som antall konkurransedager, utfordringene i terrengprøven, rekkefølgen av delprøvene etc.
- b) **Kort format** er en konkurranseform som kan gå over én eller flere dager. Terrengprøven har samme vanskelighetsgrad som langt format på samme klassenivå, men prøven er kortere med hindrene tettere på hverandre. På nasjonale stevner i Norge brukes bare kort format.

c) **Langt format** er en konkurranseform som går over tre eller flere dager. Terrengrøven går over en så lang bane at hestene må være i topp kondisjon og konkurranseform for å lykkes. Langt format kan arrangeres fra og med nivå 2* hest/1*ponni, men arrangeres ikke på nasjonale stevner i Norge.

d) Klassene P60-P90 og H60–H100 arrangeres alltid som kort format og har som mål å gi en grunnutdanning i feltritt, hvor tilliten mellom hest og rytter står i fokus.

e) Alle stjerneklasser på nasjonale stevner i Norge arrangeres kun i kort format og da fra vanskelighetsgrad 2* (CCN2*-S). Klasseindikatoren -S er, for enkelhets skyld, derfor utelatt videre i dette reglementet.

2. Vanskelighetsgrad

a) Inndelingen i klassenivå indikerer konkurransens vanskelighetsgrad fra laveste nivå 60 cm nasjonalt til 5* nivå internasjonalt.

b) P60–P90

P60, P70, P80 og P90 er klassebetegnelser der bokstaven P foran tallet viser at det er en ponniklasse. Tallet viser maksimal høyde i centimeter på den faste delen av terrenghindrene i klassen.

c) H60-H100

H60, H70, H80, H90 og H100 er klassebetegnelser der bokstaven H foran tallet viser at det er en hesteklasse. Tallet viser maksimal høyde i centimeter på den faste delen av terrenghindrene i klassen.

d) CCN

De nasjonale stjerneklassene (CCN) tilsvarer de internasjonale klassene, som betegnes som CCI. Teknisk vanskelighetsgrad er gradert fra laveste nivå 1* til høyeste nivå 5*. I tillegg er klasseformatet betegnet med to forskjellige indikatorer: -S som står for kort (short), og -L som står for lang (long).

§ 513 – Generelt om bedømmelse og resultater

1. Individuell konkurranse

a) **Dressurprøven:** Ekvipasjens resultat i prosent omgjøres til straffepoeng og inngår i sluttresultat etter siste delprøve.

b) **Terrengrøven:** Ekvipasjens straffepoeng på hinder, for overskredet tid og eventuelt andre straffepoeng, legges sammen og gir totalsummen for delprøven. Denne totalsummen inngår i sluttresultatet etter siste delprøve. Ferdighetsbedømming – se § 585.

c) **Sprangprøven:** Ekvipasjens straffepoeng på hinder og for overskreden tid legges sammen og gir totalsummen for delprøven. Denne totalsummen inngår i sluttresultatet etter siste delprøve.

d) Straffepoengene for de tre delprøvene angis med 2 desimaler og adderes.

Den deltakeren som har den laveste poengsummen, er vinner. Ved lik poengsum avgjør følgende faktorer i nevnte rekkefølge plasseringen:

1. Straffepoeng i terrengrøven
2. Tid nærmest optimaltiden i terrengrøven

3. Straffepoeng i sprangprøven
4. Raskest tid i sprangprøven
5. Dressurpoengene
6. Dersom to eller flere ekvipasjer fortsatt ligger likt, regnes de som likeplasserte.

e) Eliminering og utelukkelse

Se KR I Kap. 8. Eliminering og utelukkelse fra noen av delprøvene medfører eliminering eller utelukkelse fra hele konkurransen.

2. Lagkonkurranse

- a) Lagkonkurranse kan arrangeres for lag som består av 2 eller 3 ekvipasjer hvorav de 2 beste teller i sluttresultatet. For NM-F-Lag og NM-F-Lag-P se § 596.
- b) Resultatene for de 2, henholdsvis 3 best plasserte ekvipasjene i laget etter alle delprøvene gir lagets totale poengsum. Minst 2 ekvipasjer må ha fullført alle tre delprøvene med tellende resultat for at laget skal telle i sammendraget. Laget med lavest total poengsum er vinner.
- c) Alle ekvipasjene i laget skal ha premie hvis laget blir plassert, dvs. også den som ikke teller i sammendraget, og selv om vedkommende ble eliminert.
- d) Ved lik straffepoengsum mellom to eller flere lag er vinneren det laget som samlet har færrest straffepoeng på hinder i terrenget, deretter færrest tidsfeil i terrenget, deretter færrest feil på sprangbanen og deretter høyest samlet dressurprosent.

KAP 2 – FELTRITTSTEVNER

§ 520 – Stevnekategorier

Stevnekategorier for feltrittstevner fremgår av KR I § 150. Knøttecup se KR V Tillegg 1.

§ 521 – Klasseinndeling

1. Hest

Klasser: CCN3* (Middels A)
CCN2* (Middels B)
H100 (LA)
H90 (LB)
H80 (LC)
H70 (LD)
H60-Knøttecup (LD)

Dressurprøve: De til enhver tid gjeldende dressurprogrammene, inndelt etter vanskelighetsgrad, er å finne på NRYFs hjemmeside www.rytter.no. I klasser opp til H90 kan dressurprogrammet gjennomføres med to ryttere på banen samtidig om arrangør ønsker det (gjelder ikke mesterskap). (Se veiledning på www.rytter.no)

Sprangprøve: Hinderdimensjoner, banelengder etc., se Tillegg 5, Tabell 1.

Terrengprøve: Banelengder og andre spesifikasjoner fremgår av Tillegg 3, Tabell 1.

2. Ponni

Klasser: CCNP2* (MA-P)
CCNP1* (MB-P)
P90 (LA-P)
P80 (LB-P)
P70 (LC-P)
P60-Knøttecup (LD-P)

Dressurprøve: De til enhver tid gjeldende dressurprogrammene, inndelt etter vanskelighetsgrad, er å finne på NRYFs hjemmeside www.rytter.no. I klasser opp til P80 kan dressurprogrammet gjennomføres med to ryttere på banen samtidig om arrangør ønsker det (gjelder ikke mesterskap). (Se veiledning på www.rytter.no)

Sprangprøve: Hinderdimensjoner, banelengde etc., se Tillegg 5, Tabell 2.

Terrengprøve: Banelengder og andre spesifikasjoner fremgår av Tillegg 3, Tabell 2.

§ 522 – Kvalifisering

1. **Generelle bestemmelser** om aldersgrenser, kvalifisering o.l. er gitt i KR I Kap. 3. Generelle bestemmelser om adgang til stevner, bl.a. om rytterlisens og hestelisens, rytters plikter, antrekk (herunder bruk av sikkerhets hjelm), reklame m.v. er gitt i KR I Kap. 4. Kravet til rytterlisens følger hovedregelen.

2. Aldersgrenser rytter

Se KR I § 132. I tillegg må rytter minst oppnå følgende alder i løpet av kalenderåret:

Knøttecup, P70, P80, P90, H70, H80, H90	10 år
H100 CCNP1*	12 år
CCN2* CCNP2*	14 år
CCN*3	16 år

3. Aldersgrenser hest

Se KR I § 122.3 og § 133.2. I tillegg gjelder følgende minstealder:

Hest	H90	Fra 1. august det år hesten fyller 4 år
	CCN2*	6 år
	CCN3*	6 år
Ponni	CCNP1*	6 år

4. Kvalifisering fra feltrittklasse

Følgende tre tellende resultater fra én og samme feltrittklasse må være oppnådd:

- dressurprøven: minst 55% av oppnåelig poeng/maksimalt 45 straffepoeng
- terrengprøven: ingen feilpoeng på hinder (riv av ett rivbart hinder regnes ikke med) og maks 75 sek overskredet optimaltid
- sprangprøven: maks 16 feilpoeng på hinder.

5. Kvalifiseringstabeller

a) Tabellene angir minimumskrav og er ingen garanti for at rytter og hest er klare for neste klassenivå.

b) Alle kvalifiserende resultater må være oppnådd i løpet av inneværende eller de 3 foregående kalenderår. Dokumentasjon på at både rytter og hest oppfyller kvalifiseringskravene, må kunne fremvises på stevneplassen.

c) Hest

<i>Klasse</i>	<i>Kvalifiseringskrav</i>
Knøttecup	Ingen
H70	Ingen
H80	Ingen
H90	1 stk H80 4-åring (§522.3) 2 stk H80
H100	3 stk. H90
CCN2*	4 stk. H100
CCN3*	3 stk. CCN2*

d) Ponnier¹⁾

	Klasse	Kvalifiseringskrav
	Knøttecup	Ingen
	P70	Ingen
	P80	Ingen
	P90	3 stk. P80
	CCNP1*	4 stk. P90
	CCNP2*	3 stk. CCNP1*

¹⁾ Ponniekvipasjer kan starte i hesteklasser til og med CCN2* på hestens premisser, se KR I § 133.1.e. Kvalifiseringskravene for hesteeqvipasjer gjelder, med følgende unntak: For start i CCN2* gjelder kvalifisering som for start i CCNP2*. For opprykk til nytt klassenivå må alltid minst to av kvalifiseringene være oppnådd fra ponniklasser.

6. Kvalifiserende resultater

a) Rytter og hest kan ~~også~~ oppnå kvalifiserende resultater hver for seg. Ekvipasjen samlet må da i tillegg ha minst ett kvalifiserende resultat på nivået under det høyeste nivået både rytter og hest hver for seg har kvalifiserende resultater fra.

Eksempler:

1. Dersom hesten er kvalifisert med annen rytter for CCN3*, og rytteren er kvalifisert med annen hest for CCN2*, er høyeste felles kvalifisering CCN2*, og ekvipasjen samlet må ha kvalifiserende resultat fra minst én H100 før start i CCN2*.
2. Dersom hesten er kvalifisert med en annen rytter for H100, og rytteren er kvalifisert med en annen hest for CCN3*, er høyeste felles kvalifisering H100, og ekvipasjen samlet må ha kvalifiserende resultat fra minst én H90 før start i H100.
3. Dersom ponnien er kvalifisert med en annen rytter for CCNP1*, og rytteren er kvalifisert med en annen ponni for P90, er høyeste felles kvalifisering P90, og ekvipasjen samlet må ha kvalifiserende resultat fra minst én P80 før start i P90.
4. Dersom ponnien er kvalifisert med en annen rytter for P90 og rytteren er kvalifisert med en annen ponni for CCNP1*, er høyeste felles kvalifisering P90, og ekvipasjen samlet må ha kvalifiserende resultat fra minst én P80 før start i P90.
5. Dersom rytter med kvalifisering fra ponniklasser ønsker å starte med hest, må ekvipasjen kvalifiseres iht. tabellene for hest.

b) Ryttere som har gjennomført CCIP1* med kvalifiserende resultat i løpet av inneværende eller de to foregående kalenderår, kan starte direkte i H90 med ny hest uten ytterligere kvalifikasjoner, dersom hesten er kvalifisert for minimum CCN2*.

c) Ryttere som har gjennomført CCIP2* med kvalifiserende resultat i løpet av inneværende eller de to foregående kalenderår, kan starte direkte i H90 med ny hest uten ytterligere kvalifikasjoner, dersom hesten er kvalifisert for minimum CCN2*. For opprykk til neste klassenivå (H100), er ett kvalifiserende resultat i H90 tilstrekkelig.

d) Ryttere som har gjennomført CCN3* med kvalifiserende resultat i inneværende eller de to foregående kalenderår, kan starte direkte i H90 med ny hest uten ytterligere kvalifikasjoner.

e) Ryttere som har gjennomført CCI4* med kvalifiserende resultat i løpet av inneværende eller de to foregående år, kan starte direkte i H100 med ny hest uten ytterligere kvalifikasjoner.

7. Tap av kvalifisering

Dersom kvalifiseringen for rytteren ikke opprettholdes, dvs. dersom rytteren ikke starter på det nivået vedkommende er kvalifisert til, faller rytteren ett nivå ned det året kvalifiseringen har opphørt, og ytterligere ett nivå det påfølgende året.

Hesten faller ned på samme måte dersom kvalifiseringen ikke opprettholdes.

8. Fornytt kvalifisering for hest

a) Krav om fornytt kvalifisering for hest blir utløst av to etterfølgende elimineringsprøver i terrengprøven. Elimineringene må skyldes minst en av følgende dommeravgjørelser:

- Tre vegringer
- Fall av hest eller rytter
- Farlig ridning

b) Før hesten igjen kan starte på det nivået den opprinnelig var kvalifisert til, må den ha minst ett kvalifiserende resultat på nivået under fra feltrittklasse på nasjonalt stevne.

Eksempler:

1. Hest med to elimineringsprøver på 2*-nivå må ha ett kvalifiserende resultat fra H100 før den igjen kan starte på 2*-nivå.

2. Ponni med to elimineringsprøver på P1*-nivå må ha ett kvalifiserende resultat fra P90 før den igjen kan starte på P1*-nivå.

9. Kvalifisering til NM og KM

a) **Generelt** se KR I §§ 160 og 163.

b) **NM-F-J, NM-F-UR, NM-F og NM-F-Lag:** Kravet til kvalifisering er det samme som for vanlige klasser på samme nivå. Ponniekvipasjer som starter NM for hest, må i løpet av inneværende eller de to foregående kalenderår ha gjennomført minst samme klassenivå som det mesterskapet går i.

c) **NM-F-P og NM-F-P-Lag:** Ekvipasjen må i løpet av inneværende eller de to foregående kalenderår ha gjennomført minst samme klassenivå som det mesterskapet går i.

10. Dispensasjoner

Det gis ingen dispensasjoner fra kvalifiseringskravene. Resultater oppnådd på annen måte enn slik det er beskrevet i dette reglementet, må vurderes av sportsutvalg feltritt i det enkelte tilfellet.

§ 523 – Påmelding – starterklæring – endring av tid og avbrudd av konkurransen

1. Starterklæring skal praktiseres som «negativ starterklæring», som skal være arrangøren i hende senest kl. 20.00 to dager før konkurransen begynner, eller på tidspunkt bestemt av arrangøren. Hvordan dette skal gjøres, opplyses av arrangøren i stevneinvitasjonen. Om en ekvipasje uteblir uten å ha meldt fra til arrangøren innen fristen, kan rytteren tildeles skriftlig irettesettelse i henhold til KR I § 156.1.

2. Samme hest kan kun starte én klasse pr. stevne. Samme rytter kan starte flere enn to hester i samme klasse bare dersom arrangøren finner det praktisk mulig. Se for øvrig § 524.1.c).

3. Startrekkefølge og foreløpig starttid for klassen skal opplyses i melding til rytterne. Endelig starttid skal offentliggjøres på konkurranseplassen og i det elektroniske stevneprogrammet senest dagen før konkurransen.

4. Dersom det oppstår behov for endringer av tidsplanen i løpet av konkurransen på grunn av farlige forhold, kan klassen/delprøven bli utsatt eller kansellert. Dersom dette skjer under terrengprøven, kan ryttere som befinner seg i løypa, bli bedt om å stoppe og vente på beskjed til de kan ri videre. Beslutningen om å avbryte, utsette eller avlyse skal tas av TD.

Dersom konkurransen blir avbrutt, skal den gjenopptas så snart som mulig fra der avbrytelsen skjedde. Hver berørt rytter må få tilstrekkelig informasjon før dette skjer. I terrengprøven skal tiden måles fram til avbruddet skjedde og fra ekvipasjen starter fra samme punkt etter avbruddet. Se for øvrig § 584 og KR I § 157.6 om uforutsette hendelser.

§ 524 – Startrekkefølge, start og startmetode

1. Startrekkefølge

a) Startrekkefølgen skal som hovedregel trekkes. Etter godkjenning av TD kan startrekkefølgen likevel bestemmes av arrangøren, dersom dette er ønskelig med tanke på deltakernes reisevei eller for å minske behovet for oppstillingsplasser.

b) Startrekkefølgen er den samme i alle delprøvene. Hvis sprangprøven går til slutt, skal likevel startrekkefølgen her være slik at ekvipasjen med flest feilpoeng så langt i konkurransen starter først, og den med færrest feilpoeng til slutt.

c) I dressur- og sprangprøven skal likevel rytter som starter to eller flere hester, om mulig ha minst 5 ekvipasjer mellom sine starter. I terrengprøven skal han starte slik at det er minst 20 minutter – og helst mer – fra beregnet innkomst (optimaltiden) for den første hesten til starttiden for den neste hesten.

d) Startrekkefølge i lagkonkurranse, se KR I § 156.4 og 5.

2. Start – vente på start

a) Ekvipasjen har startet konkurransen når den har startet første delprøve som angitt i det aktuelle grenreglementet, eller ved første besiktigelse dersom denne skjer før første delprøve. Se også KR I § 156.1.

b) For *dressur- og sprangprøven*, se KR IV og II.

c) *Terrengprøven*

Ekvipasjen starter etter instruks fra starter når startsignal er gitt.

Rytteren skal gis beskjed over høyttaleranlegget eller av en innroper når starttiden nærmer seg. Det er likevel rytterens ansvar å være klar til å starte på starttiden sin.

En rytter som kommer for sent til start, får ikke starte (blir eliminert) dersom det er risiko for at neste ekvipasje blir forstyrret.

Hvis ekvipasjen starter for tidlig, skal tiden tas fra det øyeblikk hestens bringe passerer startlinjen.

Om tidtaking se § 573.

3. Startmetode for terrengprøven

a) Start- og mållinjer skal merkes med røde og hvite flagg.

b) Starten bør skje fra en innrammet startboks ca 5 × 5 m. Startboksen skal være helt åpen i startretningen og ha en åpning på den ene eller begge sider, hvor ekvipasjen skal entre startboksen. Det skal benyttes solid materiale, ikke plastbånd, tau e.l.

c) Ekvipasjen kan røre seg fritt innenfor startområdet, men starten skal foregå fra startboksen. Hesten må ikke stå absolutt stille, men ekvipasjen skal ikke ha noen fordeler av «flying start». En medhjelper kan leie hesten inn i startboksen/området og holde den til startsignal er gitt. Når startsignalet er gitt, er det ikke lenger tillatt å hjelpe ekvipasjen.

§ 525 – Antrekk og utstyr til rytteren

1. Sikkerhetshjelm

Under all ridning på stevneområdet skal det brukes *godkjent sikkerhetshjelm*. Hakeremmen skal være festet. Se også KR I § 126.4 og KR IV § 425.4.

Langt hår skal være samlet og ikke være flagrende.

2. Pisk

a) Under dressurprøven er det tillatt å ri med én pisk av valgfri lengde opp t.o.m. klasse H100/P90. I høyere klasser er det ikke tillatt med pisk under dressurprøven. Under oppvarmingen til dressurprøven kan pisk av valgfri lengde brukes uansett klasse.

b) I de andre delprøvene er det tillatt å ri med pisk. Piskens lengde får ikke overstige 75 cm. Pisken skal ikke være utstyrt med lodd eller lignende i spissen.

3. Sporer

a) Sporer er valgfritt i alle tre delprøvene.

b) *Generelt* gjelder at sporene skal være av metall eller plast med glatt overflate og ikke kunne skade hesten. Sporespissen kan ikke være lenger enn 4 cm målt fra støvelen og må peke bakover eller nedover. Sporer uten sporespiss eller en rund, hard knott av metall eller plast er tillatt. På hjulsporer må hjulene stå vertikalt og rotere fritt. Hjulene må være avrundet og glatte uten takker. For dressurprøven går denne regelen foran bestemmelsene i KR IV § 425.2.

c) For *ponni* kan sporespissen ikke være lenger enn 3,5 cm, og hjulsporer er ikke tillatt.

4. Rideantrekk

a) *Dressur- og sprangprøve*: Se KR IV § 425.1 og KR II § 256. I stedet for ridejakke kan ettersittende genser eller skjorte brukes i klasser til og med P80/H80. Ved dressurprøven er fargede/mørke hansker/vanter tillatt. I klasse CCN3* er frakk tillatt.

b) *I terrengprøven* er lettere antrekk tillatt. Det vil si skjorte eller trøye/genser, ridebukse og ridestøvler. Avtakbare støvleskaft eller leggchaps uten frynser er tillatt.

Sikkerhetsvest er påbudt. Vesten skal være godkjent under standard Beta 2009 Level 3 eller nyere, eller EN 13158:2009 level 3 eller nyere. (Annen vest kan brukes i tillegg.)

5. *Nummervest* skal benyttes av rytteren i alle delprøver, så sant ikke annet er angitt i ryttermeldingen. Nummervest består av holder og nummerlapp. Nummerlappen skal vise ekvipasjenummer og være av størrelse ca A4. Nummervesten må rytter selv anskaffe. Nummerlapp deles ut i to eksemplarer av arrangøren.

6. Det er tillatt for rytteren å bruke *feltrittsklokke*, *stoppeklokke* eller annet utstyr for tidsmåling. Bruk av *radio* eller enhver annen form for *mottager* er forbudt. *Hjelmkamera* er tillatt bare dersom det er godkjent av TD i samråd med arrangøren.

7. Overtredelse av bestemmelsene ovenfor i dressurprøven medfører fradrag for feil eller eliminering hht KR IV § 425 og § 450.2. For sprangprøven se også KR II.

§ 526 – Bisling, saling og utstyr til hesten¹

1. Dressurprøven

a) Når ikke annet er nevnt nedenfor, gjelder KR IV § 426. Kravene gjelder også på fremridningsbanen.

b) *Bisling*:

Trinse i alle klasser dette reglementet regulerer.

Trinsebitt kan være av metall, gummi eller plast. Bestemmelsene i KR IV §426 for unghestklasser gjelder ikke for feltritt.

Tillatte nesebånd er vist i Tillegg 2. På kryssnesebånd er en polstring av saueskinn e.l. tillatt under krysningspunktet for de to remmene.

c) *Saling*: Se KR IV § 426.1. Fortøy er tillatt. For ponni er halerem tillatt.

d) Brudd mot noen av bestemmelsene i § 526.1 medfører fradrag for feil eller eliminering i hht KR IV § 426.9 og § 450.2.

2. Terrengprøven og sprangprøven

a) *Bisling*: Fri med de unntak som er gitt nedenfor.

Tøylene må være festet til bittet(-ene) eller – med unntak for ponni – direkte i hodelaget. Tungestropp, oppbinding eller andre midler for å holde fast hestens tunge, og alle slags bitt som kan skade hesten, er forbudt. Saueskinn e.l. på sidestykkene på hodelaget er ikke tillatt. I terrengprøven er det ikke tillatt med

¹ For nærmere detaljer se [FEI Tack, Equipment & Dress](#) Bestemmelsene i KR går foran der disse er strengere.

saueskinn e.l. på nesebånd. På kryssnesebånd er en polstring av saueskinn e.l. tillatt under krysningspunktet for de to remmene. Hjelpetøyler er forbudt. Løpende martingal, irsk martingal og gags er tillatt.

Hackamore er bare tillatt i CCN2* og høyere.

For *ponni* er hackamore, doble bitt, stangbitt og bittløst hodelag forbudt. Pelhambitt kan bare brukes med én tøyle (med en rem fra ringen i munnstykket til den nedre ringen). Hakekjede av metall eller lær er tillatt.

b) Saling: Det skal brukes sal med gjord og stighbøyer. Stighbøyerremmene og stighbøylene må henge fritt fra salbommen og på utsiden av salkappene. Alt utstyr som kan skade hesten, er forbudt.

c) Hesten kan ha *sko av konvensjonell type* eller gå barbent. Boots er ikke tillatt.

d) Brudd mot noen av bestemmelsene i § 526.2 medfører eliminering.

§ 527 – Vektbestemmelser

Vekten er fri. Se likevel KR I § 132.10 og KR I Tillegg 4 om rytterens vekt og høyde.

KAP 3 – TEKNISKE KRAV VED STEVNER

(For sprang- og dressurprøven se også KR II og KR IV)

§ 530 - Fremridning

1. Fra hesten ankommer stevneplassen og til resultatlisten er kunngjort kan bare rytteren som skal starte hesten, skolere den fra salen eller for hånd. En hestepasser kan skritte eller mosjonere hesten med løs kontakt på en måte som ikke kan oppfattes som skolering. En hestepasser kan longere hesten. Brudd på denne regelen medfører eliminering. Se for øvrig KR I § 146 om bruk av fremridningsbanen.

2. Fremridning kan bare skje på områder som er anvist av arrangøren. Ekvipasjene kan kun hoppe hinder som er satt fram av arrangøren til dette formålet, og bare i den retning som flaggingen viser. Brudd mot denne regelen medfører skriftlig irrettesettelse eller utelukkelse.

§ 531 - Fremridningsbaner

Fremridningsbaner som er egnet for generell trening av hestene, må være tilgjengelig i god tid før den enkelte delprøven stater. Fremridningsbanene skal være i nærhet av de aktuelle konkurransebanene og helst ha samme type underlag som disse.

Dressurprøven: Fremridningsbanen bør ha omtrent samme mål som konkurransebanen, og helst ha bokstaver.

Terrengprøven: Fremridningsbanen skal ha minst to faste hindre, markerte med røde og hvite flagg.

Sprangprøven: Fremridningsbanen skal ha minst to spranghindre, markerte med røde og hvite flagg. Se for øvrig KR II § 201.

§ 532 – Visning av banen (terrengprøven)

1. Banen er åpen når banetegningene er publisert i det elektroniske stevneprogrammet, og senest 3 timer før første ekvipasje starter i terrengprøven. Tidspunktet angis i det elektroniske stevneprogrammet. Banen skal da være fullstendig markert med flagg, retningsangivere o.l. og må etter dette ikke forandres. Rytterne eller deres medhjelpere får ikke gjøre noen endringer av banen (medfører utelukkelse).

2. Det er forbudt for deltakende ryttere å ri egen eller andres hest på noen del av terrengbanen utenom gjennomføringen av eget ritt, dersom ikke annet er angitt av arrangør i ryttermelding eller ved oppslag på stevneplassen.

Arrangør kan åpne for banevisning av hele eller deler av banen til hest opp til klasse H90/P90. I en slik visning kan ekvipasjen skritte gjennom vannhinderet, men ingen andre hinder skal forseres. Overtredelse av dette medfører eliminering. Steward, TD eller feltbanebygger skal være til stede og plassere seg slik at vedkommende ser vannhinderet.

3. Etter åpningen av banen får ryttere fritt bese denne til fots.
4. Forandringer av banen etter visning må ikke gjøres uten at særskilte ytre omstendigheter (f.eks. regn, frost) gjør ett eller flere hinder eller deler av banen ubrukelig eller farlig. Arrangøren og TD kan da gjøre nødvendige endringer, endre hinderdimensjoner eller sløyfe hinder eller deler av banen, forkorte banen eller senke angitt tempo. Hver rytter skal informeres om dette før start i terrengprøven ved oppslag ved sekretariatet, over høyttaler og ved personlig melding. Arrangørens endringer må godkjennes av Teknisk delegat.
5. I klasser opp t.o.m. H90/P90 er det Arrangøren som avgjør i samråd med banebygger og TD avgjør om hindre skal være stengt før stevnestart, og fra hvilket tidspunkt. Datoen for stengning skal være angitt i stevneinvitasjonen. I alle klasser fra og med H100/CCNP1* skal banen stenges 1 uke før stevnestart.

-For Knøttecup: Se Tillegg 1.

§ 533 – Merking av banen (terrengprøven)

1. Røde og hvite flagg markerer obligatoriske passasjer (pliktport(er)) på banen, angir og avgrensner hinder og angir start- og mållinjer. De plasseres slik at rødt flagg står til høyre og hvitt til venstre for ekvipasjen. I tillegg skal banen være merket med skilt for START og MÅL.
2. Klasseindikatorer benyttes for å markere hvilken klasse hinderet inngår i. Følgende farger benyttes til klasser for hest:

CCN3*	Grønn	H100	Gul
CCN2*	Oransje	H90	Rød
		H80	Hvit
		H70	Brun
		H60-Knøttecup	Rosa

Ponniklassene merkes med en stor P på farget bakgrunn på følgende måte:

CCNP2*	Grå	P90	Lyseblå
CCNP1*	Lilla	P80	Lysegrønn
		P70	Brun
		P60-Knøttecup	Rosa

3. Samtlige markeringer, som flagg, klasseindikatorer, retningsangivere, start- og målskilt etc., skal plasseres godt synlige for rytterne. Flagget plasseres på stenger ca 1,80 m over bakken. Ved oppsprang måles høyden på stangen fra bakkenivå der hesten lander. Hindernummer skal fortrinnsvis plasseres under rødt flagg på hinderets høyre side. Alle markeringer skal være eksakt på plass ved banevisningen.
4. Banetegningen skal publiseres i det elektroniske stevneprogrammet og være tilgjengelig fra og med banevisningen. Banetegningen skal også være oppslått på stevneplassen og skal inneholde:
 - Posisjonen for start- og mållinje.
 - Hinderliste med hindernummer og karakteristikk/navn på hvert hinder, og med angivelse av obligatoriske passasjer mellom respektive hinder.
 - Obligatoriske passasjer (pliktporter) nummerert fortløpende: P-1, P-2, P-3 osv.

- Banens lengde, tempo, optimaltid og tillatt tid.

5. Merking av hinder se § 577.

§ 534 – Måling av banen (terrengprøven)

1. Banen skal måles ved å følge naturlige rideveier og på en slik måte at det tas nødvendig hensyn til tilsiktet vanskelighetsgrad. TD skal kontrollmåle og godkjenne banelengden før klassen starter.

TD har ansvar for at instrument for måling av banen om nødvendig er kontrollert og justert før måling finner sted.

2. Dersom banen må endres under en pågående konkurranse (force majeure), kan TD i samråd med banebygger justere banelengden og dermed optimaltiden. Dersom et hinder må tas vekk uten at banelengden endres vesentlig, skal ikke optimaltiden endres.

KAP 4 – TEKNISK PERSONELL

§ 540 – Generelle bestemmelser

Teknisk delegat (TD), Feltbanebyggeren, Chief steward og stevneveterinæren skal i samarbeid med arrangørkomiteen sørge for at konkurransen gjennomføres på en rettferdig og trygg måte og har riktig vanskelighetsgrad. Dette inkluderer banene, hindrene og underlaget, og særlig vanskelighetsgraden på terrengprøven og sprangprøven. Korrekt vanskelighetsgrad på terrengprøven og sprangprøven i forhold til klassenivået er av største betydning for en korrekt og effektiv utvikling av hester og ryttere i tråd med treningsskalaen.

§ 541 – Teknisk delegat og overdommer

1. a) ~~Arrangøren oppnevner teknisk delegat (TD)/overdommer (OD) for stevnet, se KR I §§ 170 og 171.~~ TD fyller også funksjonen som OD. Dersom det er flere enn én TD, skal den med høyest autorisasjon være OD. Dersom de har samme autorisasjon, skal TD med ansvar for de høyeste klassene ha funksjon som OD.

b) I tillegg til oppgavene som fremgår av KR I § 172, har TD ansvaret for å dømme terrengprøven og for klassens sluttresultat.

c) TD må særlig ivareta sin plikt og myndighet til å eliminere ekvipasjer der hesten er halt, syk eller utmattet, eller rytteren er uegnet til å gjennomføre konkurransen. Det samme gjelder ansvaret for å overvåke og iverksette tiltak i ethvert tilfelle av farlig ridning (§ 553) og avstraffelse og ukorrekt behandling av hest (KR I § 123).

d) Samme TD kan ikke dømme flere enn 80 ekvipasjer per dag uten assistanse av en annen person autorisert som TDF.

e) TD kan som hovedregel ikke ha andre roller ~~i tillegg på stevnet~~ enn å være OD. TD kan likevel fungere som FBB hvis det er en annen ansvarlig FBB på stevnet. På stevner med kun klasser opp til H80/P70 kan TD ha flere roller dersom vedkommende har nødvendige autorisasjoner. Vedkommende må selv avgjøre sin kapasitet sett opp mot antall startende.

Se egne regler for ~~K~~knøttecup.

2. a) Arrangøren skal allerede under planleggingen av konkurransen samarbeide med TD.

b) Før alle tre delprøvene skal TD inspisere og godkjenne konkurransebanene og oppvarmingsbanene, inkludert hindertyper og -dimensjoner, underlag, banestrekninger og måling av banen, med spesiell tanke på at de er egnet for det aktuelle klassenivået. For klassenivåene 2* (for ponni fra 1*) og høyere skal TD påse at banene forbereder ekvipasjene for internasjonal deltakelse. TD skal selv måle alle baner for å sikre at angitte avstander og banelengder er korrekte. Han må inspisere banene tidlig nok til at nødvendige endringer kan gjøres.

c) Før sprangprøven skal TD i samarbeid med sprangbanebyggeren vurdere og godkjenne sprangbanen med særlig tanke på klassenivået.

d) TD har ansvar for terrengbanen under konkurransen. I planleggings- og bygningsfasen er TD rådgivende og kan om nødvendig tilkalles av feltbanebyggeren i samråd med arrangøren. TD har fullmakt til å pålegge endringer dersom hindrene ikke er innenfor foreskrevet grense og i tråd med reglementet. Terrengbanen skal være besiktiget og godkjent av TD innen banetegningene publiseres i det elektroniske stevneprogrammet.

3. TD skal godkjenne de tekniske og administrative forholdene for selve konkurransen og for undersøkelse og inspeksjon av hestene, oppstillingen og stewardtjenesten. TD skal føre tilsyn med og ved behov gjennomføre briefing og opplæring av hinderdommere og start- og måldommere.

4. Under terrengprøven har TD ansvar for at terrengprøven gjennomføres sikkerhetsmessig forsvarlig. Dette innebærer at han må ha kontakt via radio e.l. med personell ved alle hinder samt start og mål, som straks må underrette ham om alle hendelser av sikkerhetsmessig betydning. Denne kontakten kan gå via sambandssentral. Videre må han ha kontakt med stevnets veterinær og førstehjelpsansvarlig. TD beslutter om konkurransen må stanses og når den kan fortsette, dirigerer førstehjelpsressurser etc.

5. TD har ansvaret for korrekt resultatliste for hver delprøve og for hele konkurransen, i tett samarbeid med sekretariatet.

§ 542 – Dommere

1. Dressurdommere

a) Det kan brukes 1, 2 eller 3 autoriserte dressurdommere. I Norgesmesterskap skal det brukes 2 eller 3 dommere.

b) Følgende autorisasjon kreves:

- t.o.m. H100/P90 minst DDA
- CCNP1*, CCNP2* og CCN2* minst DDI
- CCN3* minst DDII
- i Norgesmesterskap skal, i tillegg til kravene over, alle dommere være minst DDI, og minst én dommer være DDII.

2. Sprangdommer

Sprangprøven skal dømmes av sprangdommer med autorisasjonsgrad minst SDA t.o.m. H90/P80, minst SD I t.o.m. CCN3* og CCNP2*.

3. Ferdighetsdommer terrengprøven

Ferdighetsbedømming i terrengprøven skal gjøres av ferdighetsdommer oppnevnt av NRYF.

§ 543 – Sprangbanebygger

Sprangbanebyggeren skal være autorisert etter kravene i KR I Tillegg 5.3 med følgende unntak:

- SBA kan bygge klasser opp til og med H80 og P80 på D-stevne
- for E-stevne er kravet minst SBI

- for NM individuelt er kravet minst SBI.
- For NM-F-Lag og NM-F-P-Lag er kravet minst SBI.

Sprangbanebyggeren er ansvarlig for design, banetegning og bygging av sprangbanen og må forsikre seg om at banen er i tråd med kravene i KR V. Sprangbanebyggeren skal sammen med TD godkjenne og måle sprangbanen med spesiell tanke på korrekt vanskelighetsgrad for klassen før banen vises for rytterne.

For klasser opp til og med H80/P70 kan det brukes ferdige barnetegninger publisert på www.rytter.no. Arrangør må ha oppnevnt en sprangkyndig ansvarlig person for sprangbanen, og sprangbanen skal godkjennes av TD og sprangdommer.

§ 544 – Feltbanebygger

1. Feltbanebyggeren skal være autorisert etter kravene i KR I Tillegg 5.6. Feltbanebyggeren er ansvarlig for layout, måling, forberedelser og merking av banestrekningen og for design, konstruksjon, bygging og merking av forhindringene i terrengprøven. Feltbanebyggeren skal underveis i planleggingen og byggingen av banen rådføre seg med TD i den utstrekning det er nødvendig for å sikre at vanskelighetsgraden på banene blir korrekt i forhold til klassenivåene. Banene må være ferdige i god nok tid til at TD kan godkjenne og eventuelt gjøre justeringer før konkurransen starter.

2. Feltbanebyggeren må være tilstede under konkurransen fra den starter til terrengprøven er ferdig. Ved skade på et eller flere hindre under terrengprøven er feltbanebyggeren ansvarlig for å få hindrene reparert slik at de får tilbake sin originale funksjon. Feltbanebyggeren skal rådføre seg med TD dersom et hinder ikke lar seg reparere og dersom han mener et hinder må tas ut av konkurransen av sikkerhetsmessige årsaker.

For klasser opp til og med H80/P70 trenger ikke feltbanebyggeren å være tilstede på stevnedagen, men skal ha hatt dialog med TD i forkant. Arrangør må oppnevne kyndig baneansvarlig for terrengbanen, som skal bistå TD på stevnedagen.

§ 545 – Start- og måldommere og hinderdommere

1. **Start- og måldommer** skal ta tiden ved start og målgang. Dette skal registreres på eget skjema og rapporteres til TD, som tar avgjørelser om bedømmingen. Ved korrigeringer eller feilskrivinger på start- eller mållistene skal det gjøres en enkel overstrykning av det som er feil, og det korrekte skrives ved siden av. Alternativt kan en ny liste føres og legges ved den originale protokollen/listen. Alle originalpapirer skal leveres til sekretariatet. TD må kontrollere at dommerne er godt satt inn i oppgaven. Dommerne bør være over 16 år.

2. **Hinderdommere** har ansvar for å registrere feil på hinder i terrengprøven. Hinderdommerne skal rapportere til TD, som tar avgjørelser om bedømmingen. Ved korrigeringer eller feilskrivinger på dommerprotokollene skal det gjøres en enkel overstrykning av det som er feil, og det korrekte skrives ved siden av. Alternativt kan en ny protokoll føres og legges ved den originale protokollen. Alle originalpapirer skal leveres til sekretariatet. TD må kontrollere at hinderdommerne

er godt satt inn i oppgaven. De må være i stand til å ta raske avgjørelser om det skulle skje et uhell ved et hinder. Hinderdommere bør være over 16 år.

§ 546 – Sanitet

Enten lege eller annet kvalifisert førstehjelpspersonell skal være til stede under terrengprøven.

Se for øvrig KR I § 152.

§ 547 – Veterinær

1. **Generelt** om veterinærtjenesten se KR I § 190.

2. **Stevneveterinæren** er ansvarlig for den første undersøkelsen. Stevneveterinæren skal være en del av besiktningskommisjonen ved første og tredje hestebesiktigelse.

-3. Stevneveterinæren skal være til stede under terrengprøven. Førstehjelpsveterinær skal også være til stede dersom stevneveterinæren ikke kan dekke denne rollen.

4. For klasser opp til og med H80/P80 kreves ikke stevneveterinær, og for førstehjelpsveterinær er det tilstrekkelig med avtale med vakthavende veterinær (§190.4). Hestebesiktigelsen gjøres av TD.

§ 548 – Stewarder

Se KR I § 175.

For klasser opp til og med H80/P70 kreves kun stewardassistent dersom stevnet totalt har færre enn 25 startende.

KAPITTEL 5 - HESTEBESIKTNING, HESTEVELFERD OG SIKKERHET

§ 550 – Besiktning og undersøkelse av hestene

1. a) **Besiktningskommisjonen** består av TD og stevneveterinæren (SV). SV skal ha en assistent til rådighet. TD har ansvaret for at besiktning og mønstring skjer i henhold til reglementet, og skal ta avgjørelser i henhold til reglementet. TD skal følge SVs veterinærfaglige anbefalinger. Se også KR I § 190.3.

b) **Sikkerhetshjelm** er påbudt for alle som leier hester under besiktning.

c) **Aktksomhet** kreves av enhver som leier hester under og i forbindelse med besiktningen slik at skader og uhell kan unngås. Pisk kan bare has med og brukes i tråd med KR I § 190.3.c.

2. Første undersøkelse

Arrangøren kan kreve en første undersøkelse av hestene når de ankommer stevneplassen, men undersøkelsen er ikke obligatorisk. Formålet med undersøkelsen er å kontrollere at hestene ikke har smittsomme sykdommer, at de har gyldig vaksinasjonsattest og eventuelt helseattest, og å kontrollere hestens identitet mot hestepasset, som skal forevises uoppfordret.

3. Besiktning

Hestebesiktningen skal foregå før terrengprøven.

Hesten skal vises i skritt og trav på et hardt og flatt underlag. Hesten skal vises for hånd av deltakende rytter eller ansvarlig person, i hodelag med bitt og ekvipasjenummer, og uten dekken, bandasjer o.l. Alle hester som ikke anses skikket til å delta på grunn av halthet, sykdom eller dårlig kondisjon, skal elimineres. De generelle prinsippene i KR I § 190.3 skal legges til grunn.

For NM se også § 598.

4. Besiktningskommisjonens beslutninger om å eliminere hester under besiktningen kan ikke ankes. TD har plikt til å fortelle rytteren/ansvarlig person årsaken til elimineringen.

5. Under konkurransens gang har TD og stevneveterinæren rett og plikt til å stoppe hest som er halt eller som av andre grunner vurderes som uskikket til å fortsette konkurransen. Eliminering foretas formelt av TD. Denne avgjørelsen kan ikke ankes.

§ 551 – Veterinær i målområdet for terrengprøven

1. En førstehjelpsveterinær skal oppholde seg ved målområdet under terrengprøven. Stevneveterinæren kan dekke denne rollen (jf KR I § 190.3). En steward eller stewardassistent skal også være tilstede. Førstehjelpsveterinæren skal gi nødvendig førstehjelp til eventuelle skadde eller utslitte hester etter målgang. Førstehjelpsveterinæren skal også vurdere om en slik hest trenger ytterligere behandling på stedet før den kan flyttes, og om den kan forlate målområdet til fots eller må transporteres. Han skal i tillegg gi ansvarlig person råd om hvorvidt hesten bør få ytterligere veterinærtilsyn på stevneplassen eller annet sted. Det er likevel

ansvarlig person som er ansvarlig for nødvendig veterinærmedisinsk oppfølging av sin hest.

2. Rytter som har trukket seg eller blitt eliminert under terrengprøven av veterinærmedisinsk grunn eller pga styrt, skal fremstille hesten for kontroll av førstehjelpsveterinæren før hesten forlater stevneplassen. Rytter som unnlater å fremstille hesten for slik kontroll, skal ilegges skriftlig irettesettelse for ukorrekt behandling av hest, jf KRI § 123. Strengere sanksjon kan ilegges hvis utelatelsen satte hestens velferd i alvorlig fare.

§ 552 – Avstraffelse og ukorrekt håndtering av hest

1. Generelle bestemmelser, se KR I § 123.
2. Driving av utslitt hest og ridning av tydelig halt hest skal føre til utelukkelse.
3. Det skal særlig rettes oppmerksomhet mot overdreven bruk av pisk. Bruk av pisk etter å ha hoppet siste hinderet i banen og bruk av pisk etter eliminering skal medføre sanksjon.
4. Hinderdommerne, start- og måldommere, stewarder og stevnets veterinærer skal rapportere til TD om handlinger som kan innebære avstraffelse og ukorrekt behandling av hest.
5. Ved brudd på regelen kan ekvipasjen ilegges 25 straffepoeng i tillegg til eventuell sanksjon i hht § 184.

§ 553 – Farlig ridning

1. Enhver rytter som påvirker sikkerheten til hvilken som helst hest, rytter eller tredjepart, anses som å ha handlet farlig.

2. **Farlig ridning** omfatter bl.a. (listen er ikke uttømmende):

- forsettlig å ri på en måte som innebærer risiko for sikkerhet eller hestevelferd
- å ha mangelfull kontroll over hesten
- å foreta en serie risikable sprang over hinder
- forsettlig hopping av høydehinder (over 30 cm) fra stillestående
- å ri videre på utslitt hest
- overdreven bruk av pisk eller sporer
- å fortsette rittet etter tre klare vegringer, et fall/styrt eller annen hendelse som medfører eliminering
- å hoppe hinder som ikke er en del av banen
- å utsette publikum for fare (f. eks hoppe over innrammingen av banen)
- forsettlig å hindre annen rytter i å ri forbi under terrengprøven
- ridning i et tempo som ikke er avpasset i forhold til bane, type hinder/hinderkompleks etc

3. Stopp og eliminering av ekvipasje

TD kan til enhver tid stoppe og om nødvendig eliminere en ekvipasje under terrengprøven pga farlig ridning. I tillegg har hindervaktene ute i løypa særlig ansvar for å oppdage og melde fra til TD om farlig ridning.

4. Sanksjon og eliminering

Ved farlig ridning under konkurranse kan TD idømme 25 straffepoeng som feil på hinder eller eliminere ekvipasjen. Ved farlig ridning hvor som helst på stevneplassen kan TD også ilegge skriftlig irettesettelse. Strengere sanksjon kan ilegges i alvorlige tilfelle.

En ekvipasje som er eliminert (uansett grunn) kan ikke ri noen del av terrengbanen, heller ikke «utenfor konkurranse» eller som trening, så lenge stevnet pågår.

5. Alle tilfeller av farlig ridning skal rapporteres i stevnerapporten.

§ 554 - Eliminering før terrengprøven

TD har rett og plikt til å eliminere en ekvipasje før terrengprøven, dersom TD har grunn til å tro at rytteren ikke vil kunne kontrollere hesten på forsvarlig måte med hensyn til sikkerhet og hestevelferd under terrengprøven.

§ 555 - Blod på hesten

Dersom TD oppdager eller får melding om friskt blod på hesten under gjennomføring av terrengprøven eller sprangprøven, skal han sørge for at ekvipasjen stoppes for kontroll. I mindre alvorlige tilfeller, der blødningen åpenbart ikke skyldes en skade som kan påvirke hestens velferd, kan TD gi ekvipasjen lov til å fortsette. Ellers skal ekvipasjen elimineres. Ved tvil skal TD innhente uttalelse fra stevneveterinæren. For dressurprøven – se KR IV § 440.6.

§ 556 – Rytterens helse

1. Under feltrittkonkurranser må det rettes særlig oppmerksomhet mot hensynet til rytterens helse og risiko for skade. Ansvar for påligger rytteren, rytterens foresatte, TD og førstehjelpsansvarlig under stevnet i tilfelle sykdom og skade, er beskrevet i KR I § 140.2. Generelle krav til sanitet og førstehjelpsansvarlig er gitt i KR I § 152.

2. Rytter som har hatt et fall under oppvarmingen eller i konkurransen, skal fremstille seg for kontroll av stevnets førstehjelpsansvarlig eller autorisert helsepersonell, før TD eventuelt kan tillate rytteren å fortsette å ri under stevnet. Kravet om kontroll gjelder også om rytteren ikke skal fortsette å ri. Rytter som unnlater å fremstille seg for slik kontroll, skal ilegges skriftlig irettesettelse, forutsatt at ikke situasjonen rundt skaden tilsier noe annet. Strengere sanksjon kan ilegges hvis utelatelsen utsatte rytteren selv, hans hest eller andre deltakere for alvorlig fare.

3. Sykdom eller skade hos rytter skal håndteres i hht KRI § 140.2.

§ 557 – Medisinsk informasjon

1. Rytteren har ansvar for å informere arrangøren senest ved starterklæring om et telefonnummer til rytterens medhjelper(e) på stevneplassen eller til nærmeste pårørende. TD skal før stevnet starter forsikre seg om at alle ryttere har levert slik

informasjon, og før start på terrengprøven overlevere en liste med informasjonen til medisinsk ansvarlig under stevnet.

2. Ryttere med en medisinsk historie som tilsier behov for spesielle handlinger ved en ulykke, skal bære på seg medisinsk informasjon om dette – gjerne i form av et armbånd, kjede eller annet som gjør informasjonen raskt tilgjengelig for førstehjelpspersonellet.

KAP 6 – DRESSURPRØVEN

§ 560 – Generelt

For dressurprøven gjelder bestemmelsene i KR IV, med de unntak som er gitt i dette reglement. Gjeldende dressurprogram bestemmes av sportsutvalg feltritt og legges ut på www.rytter.no.

§ 561 – Resultatberegning

1. Resultatet regnes i prinsippet ut som ved vanlig dressur, se KR IV § 450. Ved feilridning idømmes det -2p første gang, -4p andre gang og eliminering tredje gang. For hver feil idømmes det -2p. Poengsummen for hver dommer regnes ut, med fratrekk for eventuelle feilridninger og feil, og regnes om til prosent av maksimalt oppnåelig poengsum i klassen, angitt med 2 desimaler. Ekvipasjens endelige prosentresultat regnes så ut ved å legge sammen prosentresultatene fra hver dommer og dele på antall dommere. Resultatet avrundes eventuelt til 2 desimaler.
2. Antall straffepoeng beregnes ved å trekke prosentresultat fra 100. Resultatet avrundes til en desimal.

Eksempel:

	H	C	M
Dommerpoeng	171	173	169
En feilridning	-2	-2	-2
Resultat per dommer	169	171	167
Resultat i %	67,60%	68,40%	66,80%

Endelig prosentresultat: $67,60\% + 68,40\% + 66,80\% = 202,80\% : 3 = 67,60\%$

Straffepoeng: $100,00 - 67,60 = 32,40$ straffepoeng.

KAP 7 – TERRENGPRØVEN

§ 570 – Formål og allmenn beskrivelse

1. Terrengprøven skal vise hestens ferdighet ved raskt og djervt, men fornuftig å overvinne hinder som normalt finnes i terrenget. Terrengprøven skal være utdannende, slik at hestens teknikk, mot og sprangevner over ulike typer terrenghinder utvikles.

Samtidig viser den rytterens ferdighet til å gjennomføre de ulike fasene planmessig og ta hensyn til tempo, hestens kapasitet og kondisjon og hindrenes vanskelighetsgrad.

2. Terrengprøven ris på tid, og ekvipasjen pådrar seg straffepoeng ved overskredet optimaltid. Man kan også pådra seg straffepoeng ved å ri for fort. Se § 572. Optimaltiden beregnes gjennom å dele distanse (meter) med angitt tempo. Straffepoeng regnes også for feil ved hinder.

3. Ferdighetsbedømming

a) Ferdighetsbedømming - terrengprøven er en bedømmingsmetode som kan benyttes som et tillegg til ordinær bedømming av feltritt.

Hensikten er å fremme balansert, effektiv og sikker ridning i terrengdelen. Det er egen premiering av ekvipasjen som oppnår høyeste poengsum. Bedømmingsskjema er å finne på www.rytter.no.

b) Bedømmingsformen kan brukes på alle klassenivå, men er utviklet spesielt for BEST-cup i feltritt. (Informasjon om BEST-cup er å finne på www.rytter.no)

§ 571 – Tempo og distanser

1. Banens lengde og tempo avgjør terrengprøvens vanskelighetsgrad.

Feltbanebyggeren kan innenfor grensene i Tillegg 3 – Tabell 1 og 2 moderere vanskelighetsgraden for konkurransen.

2. For tempo og distanser se Tillegg 3 – Tabell 1 og 2.

§ 572 – Tidsfeil

1. Optimaltid

Underskredet optimaltid gir ingen bonuspoeng. Opp til og med klasse H100/P90 ilegges 0,4 straffepoeng pr. sekund utover 15 sekunder underskredet optimaltid. Overskredet optimaltid medfører 0,4 straffepoeng pr. sekund opp til tillatt tid.

2. Tillatt tid

Tillatt tid er det dobbelte av optimaltiden. Overskredet tillatt tid medfører eliminering.

§ 573 – Tidtaking

1. Tidtakingsutstyr

Ettersom tiden spiller en avgjørende rolle for konkurransen, kreves et nøyaktig tidtakingssystem. Det er arrangørens ansvar å sørge for at tidtakingen foretas av

kompetente personer og bare etter godkjent system. Tiden skal tas på 2 ur samtidig, og tiden i minutter og sekunder noteres på egne skjemaer, ett for hver klokke. OBS! Stoppeklokke eller kronometer med *analog* tidsangivelse må ikke brukes pga. at risiko for å se feil på ett eller flere minutter foreligger.

2. Tidtakere

Det skal være tidtagere ved start og mål.

Hinderdommere skal være utstyrt med tidtakingsutstyr (stoppeklokke).

3. Tiden tas fra det øyeblikk starter har gitt startsignal, til hestens bringe passerer mållinjen med rytteren til hest og i riktig retning. Tiden tas i hele sekunder, avrundet til neste sekund. Hvis en ekvipasje starter for tidlig, tas tiden fra det øyeblikk hestens bringe passerer startlinjen.

4. Dersom en ekvipasje stoppes under gjennomføringen av terrengprøven av en dommer eller hinderdommer, f.eks. pga. et ødelagt hinder, et uhell, fordi han blir tatt igjen eller pga. medisinsk eller veterinær kontroll, skal den tid som rytteren holdes tilbake, registreres og protokollføres for å trekkes fra rytterens sluttid i hovedprotokollen.

§ 574 – Tidtabell

1. Startliste med starttider for terrengprøven skal offentliggjøres så snart som mulig og senest en time før start.

2. Tidsintervallet mellom starttidene for to ryttere er avhengig av konkurransens vanskelighetsgrad og antall ryttere. I endags feltritt anbefales intervaller på 2 eller 3 minutter. Risikoen for forstyrrelser er liten, og korte intervall bidrar til å høyne publikumsinteressen og forkorte tiden, noe som ofte er nødvendig for at et stort antall deltakere skal kunne gjennomføre alle tre delprøver på samme dag.

§ 575 – Gangart

Mellom start og mål er gangarten fri.

§ 576 – Avstigning

Andre steder på banen enn i forbindelse med passering eller forsøk på å passere et hinder kan rytteren foreta en frivillig og kontrollert avstigning for å rette på utstyr eller lignende uten at det regnes som fall eller styrt. Start og mål må passeres til hest, ellers blir ekvipasjen eliminert.

§ 577 – Hinder

1. Definisjon

Ethvert hinder skal være merket med rødt og hvitt flagg, og være nummerert eller bokstavert i rekkefølge fra det første hinderet. Et kombinasjonshinder består av flere deler (sprang), der hvert sprang er merket med bokstaver (A, B, C osv.).

Alle vesentlige hindringer i ridetrasséen som en gjennomsnittlig hest kan forventes å forsøke å hoppe over, må enten defineres som et hinder eller del av et hinder, eller være tydelig merket slik at det ikke kan oppfattes som et hinder.

2. Nærstående hinder og kombinasjonshinder

a) Om to eller flere hindre plasseres nær hverandre, men er konstruert og formgitt som separate problem, skal de nummereres og bedømmes hver for seg.

b) Et kombinasjonshinder er karakterisert ved at det består av flere elementer (sprang), så som banker og trapper eller flere etter hverandre følgende elementer (sprang) som er bygd slik at det ved en vegring blir vanskelig å ri om igjen den delen vegringen skjedde på uten å hoppe om igjen foregående element(er) eller hele hinderet. Et kombinasjonshinder skal merkes med ett nummer og bokstaver (A, B, C osv.) for hvert sprang.

c) Stusshinder er en kombinasjon der avstanden mellom elementene er 5 meter eller mindre

d) Om det foreligger tvil angående bedømmelsen av konsentrasjoner av sprang, skal TD bestemme bedømmelsen og merkingen før klassen starter, og deltakerne skal informeres om dette.

3. Alternative veier

a) Dersom et hinder kan hoppes i ett sprang, men har alternativ vei som innebærer ett eller flere sprang, må hvert alternativ merkes med nummer og eventuelt bokstaver.

b) Alternative hindre eller hinderelementer skal ha separat merking med rødt og hvitt flagg, men må ha samme nummer/bokstav(er) som den direkte ruten. Begge sett med røde og hvite flagg skal ha en *svart strek* (godt synlig for rytterne). Slike "strekalternativer" skal dømmes som separate hindre eller hinderelementer, der bare det ene skal hoppes.

c) Rytteren kan endre rute og ri fra ett svart-flagget hinder til et annet uten å få straffepoeng (f.eks. hoppe 6a i venstre rute og deretter 6b i høyre rute) forutsatt at han ikke har presentert hesten for det neste hinderet på den opprinnelige ruten. Se Tillegg 4.

4. Hinderets natur

a) Hinderet skal være fast, innbydende i form og utseende og så naturlig som mulig. Der naturhinder inngår, skal disse om nødvendig forsterkes slik at de beholder sitt utseende og karakter under hele konkurransen. Hinder skal ikke kreve et akrobatisk kunststykke for å passeres, eller formgis slik at det medfører en ubehagelig eller plutselig overraskelse for hesten. Intet hinder må være slik bygd at det er mulig for ekvipasjen å passere under.

b) Den faste delen av et hinder må ikke overstige den angitte høyden eller lengden på noe punkt hvor det er rimelig å anta at en ekvipasje kan forsøke å forsere hinderet.

c) Høyden på et hinder måles fra det punkt hvor en hest normalt vil ta av. **Lengden** av hinderet måles i tråd med FEIs «Eventing Cross Country Guide for Officials»².

d) Når høyden på et hinder ikke kan defineres eksakt (f.eks. naturlig hekk), skal høyden måles på den faste delen av hinderet der en hest kan passere uten å få straffepoeng.

e) Uthopp eller «skijump» kan skje mot plant eller hellende underlag, og fallhøyde er ulik for disse to typer. Fallhøyde måles fra hinderets høyeste punkt, inkludert hekk eller ris, til det sted en normalt hoppende hest lander. Uthopp kan ikke bestå av et lengdehinder eller et hinder med maks høyde.

² [Cross country Guide for Officials 24 January 2024 Clean_0.pdf \(fei.org\)](#)

f) Hvis det er mulig å hoppe gjennom et **rishinder, hekk** etc., kan hinderet overskride foreskrevet makshøyde, dog ikke den faste delen. Hekken eller riset på hinderet må da være laget av fleksibelt og bøyelig materiale, og skal ikke kunne skade hester som hopper igjennom. Hekken/riset skal beholde samme konsistens gjennom hele konkurransen.

g) Et **vannhinder** består av en vannflate (dam, sjø, bred elv), eventuelt med forhindringer, som hesten er ment å forsere uten å hoppe over vannet. Bunnen skal være fast og stabil. Vanndybden skal ikke overstige 35 cm på noe sted der det er naturlig å ri. Maks dybde på opphoppssiden er 30 cm. Vannhinder skal være minst 6 m langt. Vannhinder der ekvipasjen hopper et hinder inn i eller ut av vannet, skal være minst 9 m langt. ~~Rødt og hvitt flagg skal markere inngangen til vannhinderet (vannkanten).~~

h) Hinder der hest kan sitte fast, skal bygges slik at det lett kan demonteres og gjenoppbygges til eksakt samme utseende. En slik konstruksjon skal ikke innvirke på hinderets faste karakter. Tau for festing av bom anbefales.

i) Hinder plassert på flat mark og ikke i kombinasjon med andre vanskeligheter, bør bygges i maks høyde.

j) **Rivbare hindre** kan inngå fra H100/CCNP1*, men bare hvis de er bygget i henhold til FEI-standarden for minimum styrke på rivbare hindre. Fra klasse CCNP1*/CCN2* skal alle ~~nybygde~~ åpne spisser, rekker, rettoppstående og oksere ha utløsermekanisme. Alle klasser fra CCNP1*/CCN2* skal ha minimum ~~ett-to~~ utløsbare hindrer.

k) Et hinder som kun er **lengdehinder**, slik som dike og tørrgrav, kan ha en bom eller hekk i fremkant. Denne skal ikke være høyere enn 50 cm og inngår i beregningen av hinderets lengde.

l) **Marklinjer** har til hensikt å bidra til et godt og sikkert sprang over hinderet og hjelpe hesten til å finne rett avsprangspunkt. Marklinjen skal være lik for alle ekvipasjer gjennom hele klassen. Det vises til Svensk ridförbunds retningslinjer «Att bygga terrängbanor» og FEIs «Eventing Cross Country Guide for Officials». Alle hinder med firkantet front skal ha en tydelig, fast marklinje.

5. **Siste hinder** i terrengprøven skal plasseres minst 20 meter og høyst 50 meter fra mållinjen.

6. Alle hinder på både oppvarmingsbanen og konkurransebanen skal være forsvarlig festet.

7. Ved oppvarming er maksimum høyde og lengde på spranghinder lik klassens tillatte høyde pluss 10 cm og tillatte lengde pluss 10 cm. Faste hinder kan ikke være høyere enn klassens høyde. Ved oppvarming til klasse i ponnikonkurranse får hindrene ikke være høyere eller lengre enn i klassen.

KAP 8 – DØMMING AV TERRENGPRØVEN

§ 580 – Definisjon av feil

1. Idømming av feil

Feil som inntreffer ved passering eller forsøk på passering av et nummerert hinder, gir straffepoeng/eliminering. Dette gjelder også dersom det *etter hinderpasseringen* inntreffer hendelser som ville ha medført straffepoeng om det hadde skjedd ved hinderet, og hendelsen skyldes den måten ekvipasjen passerte hinderet på. Feil idømmes ikke hvis hinderdommeren mener feilen *klart* ikke inntraff ved passering eller forsøk på passering av et nummerert hinder. Unntak er fall eller styrt som beskrevet i § 580.6 og 7. Feil kan også i visse tilfelle nærmere angitt nedenfor, idømmes ved passering av start- og mållinje.

2. Vegring

- a) En hest har vegret når den stanser foran hinderet som skal hoppes.
- b) Dersom hinderet er høyere enn 30 cm, straffes ekvipasjen for vegring selv om hesten hopper hinderet etter å ha stoppet.
- c) Dersom hinderet er lavere enn 30 cm (som vannpassering, uthopp og lignende), straffes ekvipasjen ikke for vegring hvis hesten umiddelbart passerer hinderet etter å ha stoppet og/eller trådd til siden. Om stoppet er vedvarende, eller hesten trår tilbake, straffes det for vegring.
- d) Om hesten har tatt ett eller flere steg tilbake og igjen ris frem mot hinderet, stopper og trår tilbake, regnes dette som andre vegring osv.
- e) Når en hest ved oppsprang på bank eller lignende mislykkes og glir tilbake, regnes det som vegring.

3. Utbryting

a) En hest har brutt ut når den har blitt presentert for hinderet eller del av det og unnviker dette på en slik måte at hodet, halsen og begge skuldrene passerer utenom ytterpunktene på hinderet eller elementet som er flagget. Det regnes ikke som utbryting dersom hestens eller rytterens ytre side river samsidige flagg. Det er ikke tillatt for rytteren å spørre hinderdommeren eller andre om flagget ble passert på riktig side. ~~Dersom rytter velger å hoppe hinderet på nytt selv om hinderet ble passert riktig første gang, blir det ikke idømt feil, og tiden blir ikke trukket fra.~~

b) Rytteren kan imidlertid ombestemme seg mht hvor han vil passere hinderet eller elementet uten at dette regnes som utbryting, selv om det skyldtes en feil på foregående hinder eller del av det.

c) Feil flaggpassering (7 straffepoeng) Hvis én av hestens skuldre ikke passerer mellom flaggene, men hode og hals gjør det.

• Klar (0 poeng): Hindret er godkjent hvis hestens hode, hals og begge skuldre passerer mellom flaggene.

• Run-out (20 poeng): Hvis hesten ikke passerer mellom flaggene i det hele tatt, eller unngår hindret. Fortsetter rytteren uten å prøve på nytt, skal ekvipasjen elimineres.

4. Volte eller volte tilbake, ridning rundt hinder

a) Volte eller volte tilbake skjer når hesten under anridning til hinder eller del av det krysser sitt eget spor.

b) Etter å ha blitt straffet for en vegring, utbryting, volte eller volte tilbake kan rytteren gjøre en eller flere volter eller volter tilbake – uten mellomliggende forsøk på ny anridning mot hinderet – før han på nytt rir an mot hinderet, uten at dette straffes som ny ulydighet.

c) Rytteren kan ri rundt eller legge volter mellom hindre med separat nummerering uten å idømmes straffepoeng så sant han ikke har gjort anridning mot neste hinder. Volte eller volte tilbake mellom enkelthindre i en kombinasjon medfører alltid straffepoeng.

5. Feil vei

a) Alle hindre og obligatoriske porter (pliktporter) i klassen må passeres og i riktig rekkefølge.

b) Alle røde og hvite flagg må respekteres overalt på alle baner. Som feil vei regnes bl.a. passering av start- eller mållinjen fra gal retning eller passering av rødt/hvitt flagg e.l. på feil side.

c) Dersom slik feilridning ikke rettes opp i tide, dvs. innen neste hinder eller mållinjen, elimineres ekvipasjen (feil vei som ikke rettes opp i tide). Har mållinjen blitt passert fra feil retning, bedømmes det som «rettet i tide» hvis rytteren umiddelbart snur og passerer mållinjen fra riktig retning. Dersom rytteren passerer mållinjen avsteget, men sitter opp umiddelbart og rir over mållinjen til hest, regnes det også som «feil vei rettet i tide». Tiden tas når hestens bringe passerer mållinjen med rytteren til hest, i riktig retning.

d) Som feil vei regnes også hopping eller forsøk på hopping av innflagget hinder som ikke står for tur, å unnlate å ta et hinder som skulle vært hoppet, hopping eller forsøk på hopping av hinder i feil rekkefølge, eller hopping på nytt et hinder som allerede er hoppet. Unntak for kombinasjonshinder, se § 580.9. Slik feil kan ikke rettes opp og medfører eliminering. Som forsøk på hopping regnes situasjoner som ellers ville blitt bedømt som vegring eller utbryting.

6. Fall

En rytter har falt av når han definitivt skilles fra hesten og må foreta ny oppsitting. Avstigning regnes ikke som fall, jf § 576.

7. Styrt

Som styrt regnes det når hesten faller slik at dens bog og bakdel samtidig berører bakken eller hindret og bakken, eller den er fanget i et hinder på en slik måte at det ikke er mulig å fortsette uten assistanse eller risiko for at hesten blir skadet.

8. Feil på kombinasjoner

a) Ridning rundt et av elementene eller sirkler mellom elementene i en kombinasjon bedømmes som vegring. En ekvipasje får vegre høyst to ganger sammenlagt på en kombinasjon uten å bli eliminert. Etter vegring, utbryting og volte/volte tilbake under passering av en kombinasjon kan rytteren, om han ønsker, ta hele kombinasjonen eller del av denne om igjen, men blir belastet med straffepoeng for eventuelle feil selv om han allerede hadde passert de aktuelle

enkelthindre feilfritt. Ved slik omridning er det om nødvendig tillatt å passere gjennom flaggmerkingen av en del av kombinasjonen i feil retning.

b) Når en hest har passert et element i et stusshinder feilfritt, anses den å ha blitt presentert for det neste elementet i kombinasjonen. Hvis rytteren ombestemmer seg under passeringen av det første elementet i et stusshinder og for eksempel rir en lengre rute, blir det bedømt som utbryting.

§ 581 – Feil ved hinder og tidsfeil

1. Ekvipasjonen kan pådra seg straffepoeng på følgende måter:

Ulydighet (vegring, utbryting, volte, ridning rundt hinder som skal passeres)

– første gang ved hvert hinder 20 p

– andre gang ved samme hinder 40 p

Riv av rivbart hinder 11 p

Feil passering av flagg 7 p

Farlig ridning¹⁾ 25 p

Straffepoeng for overskredet optimaltid 0,4 p/sek

Straffepoeng for underskredet optimaltid med mer enn 15 sek t.o.m. klasse H100/P90 0,4 p/sek

¹⁾ Straffepoengene skal registreres som feil på hinder. Farlig ridning kan også medføre eliminering og eventuelt sanksjon avhengig av alvorlighetsgrad.

2. Følgende medfører eliminering:

– ulydighet ved samme hinder/hinderkombinasjon 3 ganger

– tre ulydigheter

– styrt eller fall

– feil vei som ikke rettes i tide

– utglemt hinder eller rødt/hvitt flagg

– hopping eller forsøk på hopping av hinder som allerede er hoppet (med unntak for ny hopping i hht § 580.8)

– hopping eller forsøk på hopping av hinder i feil rekkefølge

– overskridelse av tillatt tid

Dessuten medfører forseelse mot følgende paragrafer eliminering og eventuelt sanksjon: § 525 (jf pkt 7), § 526 (jf pkt 1.d og 2.d), § 530, § 532.1, 2 og 5, § 553, §555, § 576, § 582.1 og 5 og § 583.

3. Ekvipasje som blir eliminert, utelukket eller trekker seg, skal umiddelbart forlate banen i skritt, hvis ikke TD har gitt annen beskjed. Etter fall eller styrt skal rytteren alltid forlate banen til fots. Ekvipasjen får ikke fortsette rittet og har ikke rett til å hoppe noe hinder. Forlater ikke ekvipasjen banen, kan rytteren ilegges sanksjon. Rytter som fortsetter rittet etter styrt eller fall, skal ilegges sanksjon.

§ 582 – Ekvipasje i vanskeligheter ved et hinder

1. En ekvipasje i vanskeligheter fremfor et hinder som står for tur til å hoppes av neste ekvipasje, må raskt gi plass for denne og følge anvisning fra hinderdommeren. Tiden ekvipasjen holdes tilbake, skal registreres og trekkes fra sluttiden. Tilsiktet hindring av neste ekvipasje gir eliminering og eventuelt sanksjon – jf. § 553 om farlig ridning.
2. Dersom en hest sitter fast i et hinder, skal hinderdommeren kontakte TD umiddelbart. Dersom det er nødvendig av hensyn til hestevelferden, skal hinderdommeren og rytter gjøre det som er mulig for å hjelpe hesten løs eller hindre skade og lidelse på annen måte. Hinderdommeren skal om nødvendig beordre rytteren til å stige av.
3. Om et hinder er fullstendig ufremkommelig på grunn av en ekvipasje i vanskeligheter, eller hinderet er demontert eller rasert og ikke gjenoppbygget i tide, skal hinderdommeren stoppe påfølgende ekvipasje. Omstart skjer «flyvende», og tiden tas fra det sted der ekvipasjen ble stoppet. Hinderdommeren registrerer tiden for oppholdet, som trekkes fra ekvipasjens sluttid.
4. Dersom fremkommeligheten på et hinder er begrenset, eller hinderet er delvis rasert, men hinderdommeren bedømmer det som mulig å hoppe, kan hinderet avgrenses midlertidig ved å flytte et flagg. Alternativ vei kan ikke avstenges midlertidig. Påfølgende ekvipasje må gjøres oppmerksom på dette i så god avstand fra hinderet som mulig. Arrangør bør gjennom skikkelig hinderkonstruksjon sørge for at slike uhell ikke skjer.
5. Ekvipasje som blir tatt igjen av senere startende ute i sporet, skal raskt gi plass. Ekvipasje som tar igjen en annen ekvipasje, kan bare passere denne på et trygt og egnet sted. Overlagt brudd mot denne bestemmelsen medfører eliminering og eventuelt sanksjon – jf. § 553 om farlig ridning.

§ 583 – Tillatt og ikke tillatt hjelp

1. Enhver hjelp som ikke er tillatt ifølge bestemmelsene i pkt 5 nedenfor, medfører eliminering av ekvipasjen. Enhver inngripen fra utenforstående, med eller uten rytterens samtykke, er forbudt.
2. Spesielt nevnes følgende som ikke tillatt:
 - med hensikt å utnytte forutgående ekvipasje som «drahjelp»
 - å følges med bil, sykkel, til fots eller til hest av utenforstående
 - å anvende person(er) ved hinder til å drive på hesten
 - å anvende person(er) til å angi retning, tid eller tempo
 - å anvende noen slag av kommunikasjonsapparater
 - å rive ned gjerder, innhegninger, trær etc. for å lette eller korte veivalget
3. Funksjonærer, hinderdommere eller andre tilstedeværende har ikke lov til å gi informasjon om riktig passering av hinderflagg eller straffepoeng ved hinder, eller korrigere rytterens feil eller avvik fra banen. Slike handlinger regnes som ikke tillatt hjelp, selv om rytteren ikke har bedt om det. Funksjonærer som gir ikke tillatt hjelp, kan ilegges sanksjon. Den aktuelle ekvipasjen kan elimineres.

4. TD avgjør ved tvilstilfeller om ikke tillatt hjelp har funnet sted.

5. Tillatt hjelp

- a) Rytteren kan motta mistet pisk, hjelm og briller uten å sitte av.
- b) En rytter som har revet ned hinderflagget under en utbryting, kan be hinderdommeren plassere flagget korrekt tilbake før han gjør et nytt forsøk på å forsere hinderet. Tiden som medgår til dette, trekkes ikke fra.
- c) Bruk av automatiske apparater til å måle puls, temperatur etc. for analyseformål er tillatt.

§ 584 – Uforutsette hendelser – avvikelser fra bestemmelsene

Se KR I § 157.6.

§ 585 – Ferdighetsbedømming

Ferdighetskarakterer settes i henhold til skjema fastsatt av NRYF – se www.rytter.no.

Sluttpoengsummen fremkommer slik: Totalt antall ferdighetspoeng fratrukket (feilpoeng på hinder + tidsfeil) x 0.5. Ved likeplassering skilles ekvipasjene i hht §513.d.

Det er ikke anledning til å protestere mot karakterer gitt av ferdighetsdommer(e).

KAP 9 – SPRANGPRØVEN

§ 590 – Generelt

KR II gjelder for sprangprøven med de unntak som er gitt i dette reglement.

§ 591 – Vanskelighetsgrad

1. Sprangprøven er lik en vanlig sprangkonkurranse, men uten at målet er å finne en individuell vinner av delprøven. Hovedformålet er å vise at hest og rytter er godt trent i disiplinen sprangridning. Sprangbanens utforming, lengde og tempo og hindrenes dimensjoner skal være i henhold til klassenivået.
2. Obligatoriske porter, vendeskjermer og passasjer skal ikke brukes.
3. Hindrene skal være standard spranghindre og bør ha innfangere.
4. Banen skal ha varierte hindertyper. Bruk av kombinasjoner og vanngraver er regulert i Tillegg 5. Vannhinder er ikke tillatt, men vanngrav med hinder over er tillatt i klasser fra og med 2* (for ponni fra og med 1*). Lukkede kombinasjoner er ikke tillatt.
5. Dimensjonene på hindrene skal ikke overstige grensene som er satt i Tillegg 5. Minst to tredeler av hindrene skal ha maksimumshøyden for klassenivået. En forskjell på 5 cm fra tabellgrensene er tillatt.

§ 592 – Besiktning av banen og gjennomføring av prøven

1. a) Sprangbanen skal være åpen for besiktning i rimelig tid før sprangprøven begynner, og på endags feltritt før første start i dressurprøven. Ved feltritt over flere dager skal sprangbanen åpnes for besiktning minst 15 min før sprangprøven starter. Banetegningen publiseres i det elektroniske stevneprogrammet før banen åpnes. På banetegningen skal veien være merket med piler til hvert hinder. Besiktning av banen skjer etter arrangørens anvisninger.
- b) Tiden for besiktning av banen kan begrenses til 15 minutter. Under endags feltritt er det tillatt å besiktige banen mens konkurransen foregår, dog skal det utvises stor aktsomhet slik at konkurrenter ikke blir forstyrret.
2. Hindre for flere klasser kan være satt opp på samme bane. Hindrene skal da være merket med tydelige klasseindikatorer (se § 577) på samme side på alle hindrene, og om nødvendig flere på samme hinder.
3. Under endags feltritt skal ekvipasjen senest 30 min etter at å ha avsluttet dressurprøven melde seg klar for oppnevnt funksjonær for gjennomføring av sprangprøven.

§ 593 – Feil på banen og tidsfeil

1. Bedømmingsmetoden er 238.2.1 med følgende unntak:

Nedslag eller tramp i vanngrav	4 p
Ulydighet 1. gang	4 p
Ulydighet 2. gang t.o.m H100/P90	8 p
Ulydighet 2. gang f.o.m. CCN2* og CCNP1*	eliminering
Ulydighet 3. gang t.o.m. H100/P90	eliminering
Styrt eller fall	eliminering

Ved mer enn 16 straffepoeng (tidsfeil ikke medregnet) får ekvipasjen fullføre sprangprøven, men elimineres før terrengprøven.

2. Overskridelse av maksimaltiden medfører 0,4 straffepoeng for hvert påbegynt sekund. Overskridelse av tillatt tid (= dobbel maksimaltid) medfører eliminering.

KAP 10 – NORGESMESTERSKAP

§ 594 – Generelt

Generelle bestemmelser for NM og KM: KR I §§ 160 og 163.

Medaljer og premieseremoni: KR I §§ 158 og 164.

Kvalifisering: KR I §§ 136 og 160, og KR V § 522.

Startrekkefølge: KR I § 156.4 og 5.

§ 595 – Norgesmesterskap i feltritt

1. Det arrangeres følgende NM i feltritt: **NM-F** åpent for alle ryttere, **NM-F-U** åpent for juniorryttere og ungryttere, **NM-F-J** åpent for juniorryttere og **NM-F-P** åpent for ponniekvispasjer. Aldersbegrensningene i KR I § 132 gjelder.
2. NM feltritt kan arrangeres over 2 eller 3 dager. Dressurprøven avvikles alltid først. Rekkefølgen for terrengprøven og sprangprøven avgjøres av arrangøren i samråd med sportsutvalg feltritt.
3. Hvis en rytter har flere hester til start i NM-klassen, må rytteren melde før start i klassen (veterinærkontroll eller dressurprøven, det som kommer først) hvilken hest som deltar i mesterskapet.

§ 596 – NM i feltritt for klubblag (NM-F-lag og NM-F-P-Lag)

1. **a)** Norgesmesterskapene i feltritt for klubblag er åpne for et ubegrenset antall rene klubblag fra klubber tilsluttet NRYF. Den enkelte klubb kan stille flere lag. Hvert lag kan bestå av 2 eller 3 ekvipasjer, hvorav 2 teller i sluttresultatet.
b) Hvert lagmesterskap kan arrangeres i én klasse, eller i to klasser på hvert sitt nivå. Ved to klasser må hvert lag ha minst én startende ekvipasje på hvert nivå.
c) Ved én klasse regnes de to beste resultatene med i sluttresultatet for laget. Ved to klasser regnes det beste resultatet fra hvert nivå med i sluttresultatet for laget. Laget må ha ett tellende resultat fra hvert nivå for å bli rangert.
d) **NM-F-Lag** er åpent for seniorer og/eller ungryttere og/eller juniorryttere.
e) **NM-F-P-Lag** er åpent for ponniekvispasjer.
2. **NM-F-Lag** og **NM-F-P-Lag** avvikles med delprøvene i rekkefølgen dressurprøve – sprangprøve – terrengprøve.
3. Hvert lag skal ha en lagleder i hht KR I § 144.
4. Senest én time før trekningen av lagrekkefølge starter, må laglederne meddele arrangøren hvem som rir på laget, og i hvilken innbyrdes rekkefølge disse skal ri. Tidspunktet for trekningen skal kunngjøres i det elektroniske stevneprogrammet.
5. **Resultat og premiering** er i hht § 513.2. Bestemmelsene om premiering av ikke tellende ekvipasje i lagsammendraget gjelder også for medaljetildelingen.

§ 597 – Klasser

Klassene for NM-F, NM-F-U, NM-F-J, NM-F-P, NM-F-Lag og NM-F-P-Lag bestemmes for hvert år av sportsutvalg feltritt innen 31. desember året før og offentliggjøres i NRYFs informasjonsorganer.

§ 598 – Besiktning

Besiktningen utføres av besiktningskommisjonen. Se også § 550.

Ved NM individuelt skjer første besiktning før dressurprøven. Dersom sprangprøven gjennomføres som siste delprøve, skal det gjennomføres en andre besiktning før denne.

Ved NM for lag gjennomføres besiktningen før terrengprøven.

Tillegg 1 – Særskilte bestemmelser for knøttecup (kc)

1. Hensikt

- a) Knøttecup (KC) er en introduksjon til ryttersportens gren feltritt. Hovedmålsettingen er å rekruttere nye ryttere, hester og stevnearrangører til denne grenen. Knøttecup går i klassenivå H60 og P60.
- b) Deltakelse i Knøttecup skal gi unge ryttere en allsidig tilnærming til ryttersporten, gjennom trening av motoriske ferdigheter, balanse, koordinasjonsevne og følelse for riktig tempo og god rytme. Også rytterens mentale egenskaper og evnen til å planlegge og organisere rittet blir prøvd.

2. Alminnelige bestemmelser

- a) Knøttecup arrangeres i hht KR med de unntak og tillegg som fremgår her. Knøttecup kan gjennomføres som eget stevnearrangement, eller som klasse under et ordinært feltrittstevne. Det vises for øvrig til eget veiledningshefte for Knøttecup, og temasider under grenen feltritt på www.rytter.no.
- b) Rytterlisens og hestelisens kreves ikke, men hesten må ha grunnregistrering, og rytteren må ha Grønt kort. Gyldige papirer må kunne forevises i sekretariatet før start. Se KRI §§ 141-142.
- c) Knøttecup er åpen for ponniekvipasjer som ikke har fullført feltrittklasse P90, og for hesteekvipasjer som ikke har fullført feltrittklasse H90.
- d) Det skal arrangeres separate klasser for ponni og hest ved minst 3 startende i hver gruppe.
- e) Det skal leveres stevnerapport for Knøttecup selv om klassen ikke inngår i D-, L- eller E-stevne.

3. Premiering

- a) Alle deltagere som har startet dressurprøven, skal ha egen deltakersløyfe.
- b) "Knøttecupen" arrangeres årlig. Det blir tildelt premier til de rideklubbene der medlemmene samler flest Knøttecupsløyfer i løpet av ett år. Premien tilfaller klubben og skal benyttes til videre utvikling av feltrittsporten i egen klubb. Antallet premier og verdien fastsettes av sportsutvalg feltritt hvert år.

4. Krav til teknisk personell og sanitet

- a) Både under ordinære feltrittstevner og når Knøttecup avvikles som eget stevnearrangement, kan hestebesiktningen utføres av en TDF, uten veterinær.
- b) TD oppnevnes av arrangøren.

c) For delprøvene skal følgende teknisk personell benyttes:

- Dressurprøven: Dømmes av min. DDA. Kan dømmes av klassens TD dersom denne har nødvendig dressurdommerautorisasjon.
- Sprangprøven: Godkjenning av sprangbanen og bedømming utføres av min. SBA eller SDA. Klassens TD kan godkjenne sprangbanen og dømme sprangprøven.
- Terrengprøven: Bygging av terrengbanen ivaretas av TD, eventuelt autorisert feltbanebygger. TD skal godkjenne banen etter at den er bygget.

d) Kravet til sanitet i henhold til KRI § 152.1. Det er ikke krav om forsterket sanitet.

5. Stenging av terrengbanen

Arrangøren avgjør hvor sent inntil stevnet det er adgang til å trene på banen. Dersom det er praktisk gjennomførbart, kan det for eksempel være organisert trening med kyndig veiledning helt inntil dagen før konkurransen.

6. Klassebeskrivelse

a) Dressurprøven

Dressurprøven gjennomføres i hht godkjente dressurprogram for Knøttecup på www.rytter.no

b) Sprangprøven

Dersom det ikke benyttes autorisert sprangbanebygger, skal ferdige tegnede baner for sprangprøven i Knøttecup benyttes (disse ligger til enhver tid tilgjengelig på www.rytter.no).

- Antall hinder: 7–8 (kombinasjoner skal ikke forekomme, rideveien skal være enkel)
- Høyde: 60 cm
- Lengde: maks 60 cm
- Banelengde: 250 m – 350 m
- Tempo: 250 m/min

c) Terrengprøven

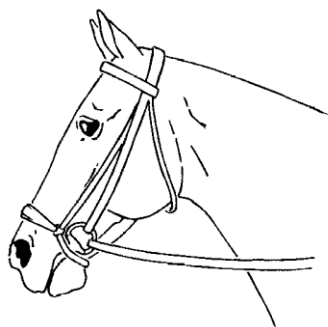
Maks høyde: Fast hinder:	60 cm
Rishinder:	70 cm
Rishinder – fast del:	60 cm

Maks lengde: høy del:	60 cm
ved basen:	80 cm

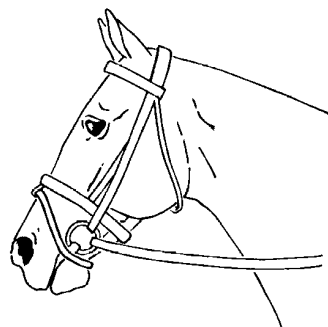
Maks lengde grav: ikke skodd bakkant:	100 cm
skodd bakkant:	70 cm

Tillegg 2 – Tillatte neseremmer ved dressurprøven

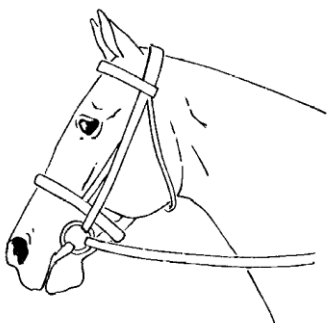
Tegningene er veiledende. For detaljer se FEI Tack, Equipment & Dress

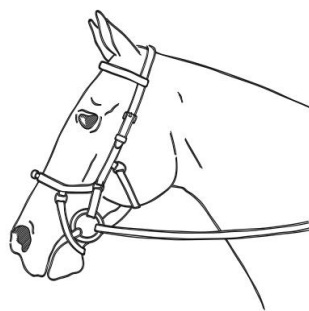
1) Lav neserem (hannoveransk)

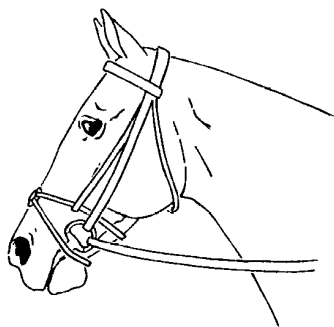
4) Aachengrime

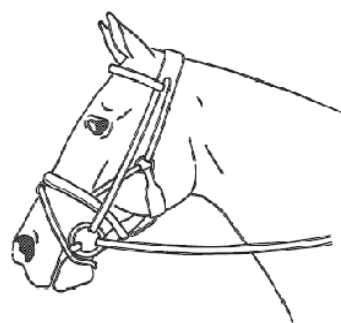
2) Høy neserem (engelsk)

5) Micklem-hodelag

3) Kryssnesebånd

6) Stutztem
(kombinert nesebånd – lav hakerem)

Tillegg 3 – Hinderdimensjoner, banelengder etc. i terrengprøven

Tillegg 3 er av banebyggerteknisk karakter. I tillegg til det som er angitt i dette tilleggget, vises det til [Cross country Guide for Officials 24 January 2024 Clean_0.pdf \(fei.org\)](#) for klassenivåene CCNP1*-S t.o.m. CCNP2*-S.

Ved eventuelle avvik er det KR V som gjelder.

Tabell 1 – Terrengprøven – HEST

HINDER	KLASSENIVÅ						
	H60-KC	H70	H80	H90	H100	CCN2*	CCN3*
Fast hinder - maks høyde	60	70	80	90	100	110	115
Rishinder - maks høyde	70	90	100	110	120	130	135
Rishinder - fast del	50	70	80	90	100	110	115
Maks lengde - høy del	60	70	90	100	120	140	160
Maks lengde ved basen	80	90	130	180	210	210	240
Grav o.l. (ikke skodd bakkant)	100	120	170	200	250	280	320
Grav o.l. (skodd bakkant)	70	80	120	150	200	230	270
Trippelbar	Nei	80	110	120	140	160	190
Grav foran rekk	Nei	70	110	150	170	190	220
Maks fallhøyde plant underlag	70	70	90	100	120	140	160
Maks fallhøyde hellende, bak hinder	75	80	100	120	140	160	180
Fallhøyde nær maks høyst	0 stk	1 stk	1 stk	1 stk	1 stk	2 stk	2 stk
Minste høyde under tak					330	330	330
Smale hindre < 200 cm bredde	Nei	Nei	Nei	Nei	ja	ja	ja
Smale hindre - min bredde					160	140	120
Vannhinder – se § 577.4.f							

		KLASSENIVÅ						
		H60-KC	H70	H80	H90	H100	CCN2*	CCN3*
DISTANSE	Min	1000	1000	1400	1500	1800	2600	3025
	Maks	1200	1400	1700	2200	2500	3120	3575
ANTALL SPRANG	Min	10	10	13	14	18	25	27
	Maks	12	14	15	18	25	30	32
ANTALL KOMBINASJONER	Min	0	0	0	2	3	4	5
	Maks	0	0	0	4	5	6	7
TEMPO		350	430	450	480	500	520	550
TID (i min)	Min	2,52	2,20	3,07	3,08	3,36	5,00	5,30
	Maks	3,26	3,16	3,47	4,35	5,00	6,00	6,30

Forholdet mellom antall hinder og banelengde bør være:

CCN2* Maks ett hinder per 100 m

CCN3* Maks ett hinder per 105 m

FBB og TD kan justere løypa i begge retninger for å ta hensyn til terrenget, men antall hindre bør likevel være spredt proporsjonalt med lengden av banen.

Tabell 2 – Terrengprøven – PONNI

HINDER	KLASSENIVÅ					
	P60-KC	P70	P80	P90	CCNP1*	CCNP2*
Fast hinder - maks høyde	60	70	80	90	100	105
Rishinder - maks høyde	70	85	100	110	120	125
Rishinder - fast del	50	65	80	90	100	105
Maks lengde - høy del	60	75	90	100	120	130
Maks lengde ved basen	80	110	130	150	170	190
Grav o.l. (ikke skodd bakkant)	100	130	170	200	250	280
Grav o.l. (skodd bakkant)	70	80	120	150	200	250
Trippelbar	Nei	Nei	110	120	140	150
Grav foran rekk	Nei	90	110	140	170	190
Maks fallhøyde plant underlag	70	80	90	100	120	130
Maks fallhøyde hellende bak hinder	75	80	100	120	135	145
Fallhøyde nær maks høyst	0 stk	1 stk	1 stk	1 stk	2 stk	2 stk
Minste høyde under tak					330	330
Smale hindre < 200 cm bredde	Nei	Nei	Nei	ja	ja	ja
Smale hindre - min bredde:				160	150	120

		KLASSENIVÅ					
		P60-KC	P70	P80	P90	CCNP1*	CCNP2*
DISTANSE	Min	1000	1000	1400	1600	2300	2700
	Maks	1200	1400	1700	2200	3000	3700
ANTALL SPRANG	Min	10	10	13	15	20	25
	Maks	12	13	16	24	25	30
ANTALL KOMBINASJONER	Min	0	0	1	2	4	5
	Maks	0	0	2	4	7	8
TEMPO		350	430	460	480	500	520
TID (I MIN)	Min	2,52	2,20	3,02	3,20	4,36	5,11
	Maks	3,26	3,16	3,42	4,35	6,00	7,07

Forholdet mellom antall hinder og banelengde bør være:

P70	Anbefalt ett hinder per 100 m
P80	Anbefalt ett hinder per 100 m
P90	Anbefalt ett hinder per 100 - 105 m
CCNP1*-S	Anbefalt ett hinder per 100 - 110 m
CCNP2*-S	Anbefalt ett hinder per 105 - 120 m

Stusshinder er tillatt og må ha passende ponni-avstander. Stusshinder er ikke tillatt inn til vann.

Tillegg 4 – Bedømming av feil på terrenghinder

Se FEIs hjemmeside <http://inside.fei.org/fei/regulations/eventing>
Diagrams of Cross Country Obstacles

Tillegg 5 – Hinderdimensjoner, banelengder etc. i sprangprøven

Tabell 1 – Sprangprøven – HEST

Klasser	H60-KC	H70	H80	H90	H100	CCN2*	CCN3*
Høyde cm	60	75	85	95	105	115	120
Maks lengde cm okser	60	90	100	110	120	135	140
trippelbar	Nei	Nei	110	130	140	155	160
Vanngrav	Nei	Nei	Nei	Nei	Nei	Nei	Nei
Banelengde m (min-maks)	250-350	250-350	300-380	300-380	300-400	600	600
Antall hinder	7-8	7-8	7-8	7-8	7-9	10-11	10-11
Maks antall sprang	8	8	8	9	10	13	14
Kombinasjoner	Nei	Nei	Nei	1	1	1-2	2
Trekombinasjon	Nei	Nei	Nei	Nei	Nei	Kan inngå	Kan inngå
Tempo, m/min	250	280	300	325	350	350	350

Det skal være maks høyde på minst to tredeler av hindrene

Dersom ridebanen er mindre enn 2300 m², skal tempoet for alle nivåer minskes med 50 m/min.

Tabell 2 – Sprangprøven – PONNI

Klasser	P60- KC	P70	P80	P90	CCNP1*	CCNP2*
Høyde cm	60	75	85	95	105	110
Maks lengde cm okser	60	80	100	115	120	125
trippelbar	Nei	Nei	115	135	140	150
Vanngrav	Nei	Nei	Nei	Nei	Nei	Nei
Banelengde m (min-maks)	250-350	250-350	300-380	300-400	Maks 500	Maks 500
Antall hinder	7-8	7-8	7-9	8-9	10-11	10-11
Maks antall sprang	8	8	10	10	13	14
Kombinasjoner	Nei	Nei	0-1	1	1-2	2
Trekombinasjon	Nei	Nei	Nei	Nei	Kan inngå	Kan inngå
Tempo, m/min	250	250	250	300	350	350